

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Αριθμός Απόφασης: 8782/2022

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Συγκροτήθηκε από την Δικαστή Ευτυχία Κατσά, Πρόεδρο Πρωτοδικών, που ορίστηκε κατόπιν κληρώσεως.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του την 14^η Μαρτίου 2022 , για να δικάσει την αίτηση μεταξύ:

ΤΟΥ ΑΙΤΟΥΝΤΟΣ: Ηλία Ισίδωρου Φακίτσα του Θεοδώρου και της Μαρίας, Αρχιεπισκόπου Ιεραπόλεως, Γέροντος Σκευοφύλακος Παναγίου Τάφου, κατοίκου [REDACTED] [REDACTED] προσωρινά κατοίκου Ιεροσολύμων Ισραήλ (P.O. BOX 31043), με ΑΦΜ [REDACTED] ο οποίος παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου του Χρήστου Αποστολίδη (ΑΜ ΔΣΘεσ 6444) και κατέθεσε σημείωμα.

ΤΗΣ ΚΑΘ ΗΣ Η ΑΙΤΗΣΗ: Εταιρείας Περιορισμένης Ευθύνης με την επωνυμία «Google Ireland Ltd», που εδρεύει στο Δουβλίνο Ιρλανδίας (οδός Gordon House Barrow Street Dublin 4, DO4EWS), ως διαχειρίστριας της ιστοσελίδας You Tube και υπό την ιδιότητα του Υπευθύνου Επεξεργασίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο και την Ελβετία, η οποία παραστάθηκε φια του πληρεξουσίου δικηγόρου της Χαράλαμπου Καραμπέλη (ΑΜ ΔΣΑ 32306), και κατέθεσε σημείωμα.

Ο αιτών ζητεί να γίνει δεκτή η από 18.08.2020 αίτησή του, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αρ. κατ. 59348/6616/2020 και προσδιορίσθηκε να

συζητηθεί αρχικά κατά τη δικάσιμο της 02.12.2020 και κατόπιν αναβολών για τη δικάσιμο που αναγράφεται στην αρχή της παρούσας.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν προφορικά τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεικτοί.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

1. Κατά το άρθρο 57 ΑΚ όποιος προσβάλλεται παράνομα στην προσωπικότητά του έχει το δικαίωμα να απαιτήσει να αρθεί η προσβολή και μην επαναληφθεί στο μέλλον. Με τον τρόπο αυτό προστατεύεται η προσωπικότητα και κατ' επέκταση η αξία του ανθρώπου ως ατομικό δικαίωμα κατοχωρωμένο από το άρθρο 2 παρ. 1 του Σ. Η προσωπικότητα αποτελεί πλέγμα αγαθών που συνθέτουν την υπόσταση του προσώπου, με το οποίο είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένα, ήτοι αυτών που συγκροτούν την σωματική, ψυχική και κοινωνική ατομικότητα του ανθρώπου. Τα αγαθά αυτά δεν αποτελούν αυτοτελή δικαιώματα αλλά επιμέρους εκδηλώσεις εκφάνσεις του ενιαίου δικαιώματος επί της προσωπικότητας, η προσβολή δε της προσωπικότητας σε σχέση με τις εκδηλώσεις αυτές συνιστά προσβολή της συνολικής έννοιας της προσωπικότητας. Τέτοια προστατευόμενα αγαθά είναι η ζωή, η υγεία, η ελευθερία για την ανάπτυξη της προσωπικότητας του ατόμου, η σωματική ακεραιότητα, το απόρρητο της ιδιωτικής ζωής, η εικόνα του προσώπου, ο εσωτερικός του κόσμος, το άσυλο της κατοικίας του, όπως και η τιμή κάθε ανθρώπου που αντικατοπτρίζεται στην υπόληψη, εκτίμηση και αξία που του αποδίδεται από τους άλλους, η οποία προστατεύεται και ειδικότερα από το Σύνταγμα (άρθρο 5 παρ. 2 και 9 παρ. 1), από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ άρθρο 8) και από το Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα 17 και 22). Τέτοιου είδους προσβολές μπορούν να προκληθούν και από αναρτήσεις στο διαδίκτυο μέσω ηλεκτρονικών σελίδων ή άλλων ιστοτόπων που λειτουργούν ως διεθνές μέσο διακίνησης πληροφοριών και μεγάλη εμβέλεια και αριθμό αποδεκτών, γεγονός που μεγεθύνει την προσβολή του θιγομένου. Προϋποθέσεις για την προστασία της προσωπικότητας με τις διατάξεις των παραπάνω άρθρων είναι η ύπαρξη προσβολής της προσωπικότητας με πράξη ή παράλειψη άλλου που διαταράσσει μία ή περισσότερες εκδηλώσεις της σωματικής, ψυχικής,

Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων

πνευματικής και κοινωνικής ατομικότητας του βλαπτόμενου κατά τη στιγμή της προσβολής, β) η προσβολή να είναι παράνομη ήτοι να συμβαίνει χωρίς δικαίωμα ή με βάση δικαίωμα το οποίο είναι όμως μικρότερης σπουδαιότητας στο πλαίσιο της έννομης τάξης είτε ασκείται καταχρηστικά κατά την έννοια των άρθρων 281 ΑΚ και 25 παρ. 3 του Σ. Για την άρση της προσβολής πρέπει η προσβολή να είναι ενεργός δηλαδή να έχει προηγηθεί και να υπάρχει ο κίνδυνος επανάληψης ή να επίκειται στο μέλλον. Για την αξίωση της παράλειψης της προσβολής στο μέλλον πρέπει να υπάρχει βάσιμη απειλή επικείμενης προσβολής και δεν αρκεί η επίκληση μιας υποθετικής απειλής αλλά θα πρέπει να υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις που να καθιστούν σφόδρα πιθανό ότι ο εναγόμενος θα συμπεριφερθεί κατά ορισμένο τρόπο. Σύμφωνα με το π.δ. 131/2003 το οποίο ενσωμάτωσε στην ημεδαπή έννομη τάξη την κοινοτική Οδηγία 2000/31 για το ηλεκτρονικό εμπόριο και την κοινωνία της πληροφορίας ορίζεται μεταξύ άλλων στο άρθρο 1 « Φορέας παροχής υπηρεσιών : κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που παρέχει μια υπηρεσία της κοινωνίας της πληροφορίας. Αποδέκτης της υπηρεσίας: κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο χρησιμοποιεί επαγγελματικώς ή άλλως μία υπηρεσία της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως για να αναζητήσει πληροφορίες ή να προσφέρει υπηρεσίες σε αυτές», στο άρθρο 11 «Απλή μετάδοση 1. Σε περίπτωση παροχής μιας υπηρεσίας της κοινωνίας της πληροφορίας συνισταμένης στη μετάδοση πληροφοριών που παρέχει ο αποδέκτης της υπηρεσίας σε ένα δίκτυο επικοινωνιών ή στην παροχή πρόσβασης στο διαδίκτυο επικοινωνιών, δεν υφίσταται ευθύνη του φορέα παροχής υπηρεσιών όσον αφορά τις μεταδιδόμενες πληροφορίες, υπό τους όρους ότι ο φορέας παροχής υπηρεσιών α) δεν αποτελεί την αφετηρία της μετάδοσης των πληροφοριών, β) δεν επιλέγει τον αποδέκτη της μετάδοσης, γ) δεν επιλέγει και δεν τροποποιεί τις μεταδιδόμενες πληροφορίες, 2) Οι δραστηριότητες μετάδοσης και παροχής πρόσβασης που αναφέρονται στην παράγραφο 1 περιλαμβάνουν την αυτόματη, ενδιάμεση και προσωρινή αποθήκευση των μεταδιδόμενων πληροφοριών, στο βαθμό που η αποθήκευση εξυπηρετεί αποκλειστικά την πραγματοποίηση της μετάδοσης στο δίκτυο επικοινωνιών και η διάρκεια της δεν υπερβαίνει το χρόνο που είναι ευλόγως απαραίτητος για τη μετάδοση, 3. Το παρόν άρθρο δεν θίγει τη δυνατότητα να επιβληθεί δικαστικά ή διοικητικά στο φορέα παροχής υπηρεσιών η παύση ή η πρόληψη της παράβασης», στο άρθρο 12 «Σε περίπτωση παροχής μιας υπηρεσίας της κοινωνίας της πληροφορίας, η οποία συνίσταται στη μετάδοση πληροφοριών που παρέχει ένας αποδέκτης υπηρεσίας σε ένα δίκτυο επικοινωνιών,

δεν υφίσταται ευθύνη του φορέα παροχής της υπηρεσίας, όσον αφορά την αυτόματη, ενδιάμεση και προσωρινή αποθήκευση των πληροφοριών, η οποία γίνεται με αποκλειστικό σκοπό να καταστεί αποτελεσματικότερη η μεταγενέστερη μετάδοση των πληροφοριών προς άλλους αποδέκτες της υπηρεσίας, κατ' αίτησή τους, υπό τους όρους ότι ο φορέας παροχής υπηρεσιών: (α) δεν τροποποιεί τις πληροφορίες, (β) τηρεί τους όρους πρόσβασης στις πληροφορίες, (γ) τηρεί τους κανόνες που αφορούν την ενημέρωση των πληροφοριών, οι οποίοι καθορίζονται κατά ευρέως αναγνωρισμένο τρόπο και χρησιμοποιούνται από τον κλάδο, (δ) δεν παρεμποδίζει τη νόμιμη χρήση της τεχνολογίας, η οποία αναγνωρίζεται και χρησιμοποιείται ευρέως από τον κλάδο, προκειμένου να αποκτήσει δεδομένα σχετικά με τη χρησιμοποίηση των πληροφοριών, και (ε) ενεργεί άμεσα προκειμένου να αποσύρει τις πληροφορίες που αποθήκευσε ή να καταστήσει την πρόσβαση σε αυτές αδύνατη, μόλις αντιληφθεί ότι οι πληροφορίες έχουν αποσυρθεί από το σημείο του δικτύου στο οποίο βρίσκονταν αρχικά ή η πρόσβαση στις πληροφορίες κατέστη αδύνατη ή μια δικαστική ή διοικητική αρχή διέταξε την απόσυρση των πληροφοριών ή απαγόρευσε την πρόσβαση σε αυτές. 2. Το παρόν άρθρο δεν θίγει την δυνατότητα να επιβληθεί δικαστικά ή διοικητικά στο φορέα παροχής υπηρεσιών η παύση ή η πρόληψη της παράβασης», άρθρο 13 Φιλοξενία 1. Σε περίπτωση παροχής μιας υπηρεσίας της κοινωνίας της πληροφορίας συνισταμένης στην αποθήκευση πληροφοριών παρεχομένων από ένα αποδέκτη υπηρεσίας, δεν υφίσταται ευθύνη του φορέα παροχής της υπηρεσίας για τις πληροφορίες που αποθηκεύονται μετά από αίτηση αποδέκτη της υπηρεσίας, υπό τους όρους ότι: (α) ο φορέας παροχής της υπηρεσίας δεν γνωρίζει πραγματικά ότι πρόκειται για παράνομη δραστηριότητα ή πληροφορία και ότι, σε ό, τι αφορά αξιώσεις αποζημιώσεως, δεν γνωρίζει τα γεγονότα ή τις περιστάσεις από τις οποίες προκύπτει η παράνομη δραστηριότητα ή πληροφορία, ή (β) ο φορέας παροχής της υπηρεσίας, μόλις αντιληφθεί τα προαναφερθέντα, αποσύρει ταχέως τις πληροφορίες ή καθιστά την πρόσβαση σε αυτές αδύνατη. 2. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται όταν ο αποδέκτης της υπηρεσίας ενεργεί υπό την εξουσία ή υπό τον έλεγχο του φορέα παροχής της υπηρεσίας, 3. Το παρόν άρθρο δεν θίγει τη δυνατότητα να επιβληθεί δικαστική ή διοικητικά στο φορέα παροχής υπηρεσιών η παύση ή η πρόληψη της παράβασης», στο άρθρο 14 παρ. 1 « Απουσία γενικής υποχρέωσης ελέγχου1. Οι φορείς παροχής υπηρεσιών δεν έχουν, για την παροχή υπηρεσιών που αναφέρονται στα άρθρα 10, 11 και 12 του παρόντος γενική υποχρέωση ελέγχου των

Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων

πληροφοριών που μεταδίδουν ή αποθηκεύουν ούτε γενική υποχρέωση δραστήριας αναζήτησης γεγονότων ή περιστάσεων που δείχνουν ότι πρόκειται για παράνομες δραστηριότητες». Οι μεσάζοντες παροχής υπηρεσιών διαδικτύου διαδραματίζουν κεντρικό ρόλο στη λειτουργία του, γιατί η δράση τους είναι αναγκαία για την παρουσίαση και τη διάδοση των πληροφοριών στο διαδίκτυο. Ο δε συνταγματικός νομοθέτης τους επεφύλαξε ειδική μεταχείριση αφού το άρθρο 5^Α Σ προβλέπει ρητά την ελευθερία συμμετοχής στην κοινωνία της πληροφορίας, κατοχυρώνοντας παράλληλα υποχρέωση του κράτους περί διευκόλυνσης της πρόσβασης στις πληροφορίες που διακινούνται ηλεκτρονικά καθώς και της παραγωγής ανταλλαγής και διάδοσής τους (βλ Κ Χριστοδούλου Προστασία της Προσωπικότητας και της Συμβατικής Ελευθερίας σε κοινωφελή δίκτυα εκδ. Αντ. Σάκικουλα 2007 σελ. 29 επ). Πολλές φορές όμως οι πληροφορίες αυτές έχουν παράνομο περιεχόμενο και προσβάλλουν έννομα αγαθά τρίτων. Το παράνομο του περιεχομένου σχετίζεται με μια σειρά ζητημάτων όπως διακίνηση πορνογραφικού υλικού ανηλίκων, συκοφαντική δυσφήμιση, προσβολή της προσωπικότητας, παραβίαση της νομοθεσίας περί προσωπικών δεδομένων κλπ. Προβληματική, ωστόσο, και δυσχερής είναι η απόπειρα καταλογισμού ευθύνης στους παρόχους ακόμη και σε περιπτώσεις που έχουν τη δυνατότητα επέμβασης, έστω και περιορισμένη, στις πληροφορίες που διακινούν. Και τούτο διότι, για να επέμβουν, πρέπει κατ' αρχάς να λάβουν γνώση της ύπαρξης παράνομου υλικού και για να λάβουν γνώση θα πρέπει να ελέγξουν τις πληροφορίες που διακινούν. Η υποχρέωση, όμως, αυτής πέραν του ότι θα τους επιβάρυνε με ένα πρόσθετο τεράστιο οικονομικό βάρος είναι και πρακτικά αδύνατο να εκπληρωθεί, δεδομένου του όγκου των πληροφοριών, που διαχειρίζεται ένας πάροχος. Περαιτέρω, εάν εναποτίθετο το βάρος αυτό στους παρόχους, θα περιοριζόταν σημαντικά η ελεύθερη διακίνηση ιδεών στο διαδίκτυο. Για το λόγο αυτό κατά το άρθρο 14 « οι φορείς παροχής υπηρεσιών δεν έχουν, για την παροχή υπηρεσιών που αναφέρονται στα άρθρα 10, 11 και 12 του παρόντος γενική υποχρέωση ελέγχου των πληροφοριών που μεταδίδουν ή αποθηκεύουν ούτε γενική υποχρέωση δραστήριας αναζήτησης γεγονότων ή περιστάσεων που δείχνουν ότι πρόκειται για παράνομες δραστηριότητες». Ο νόμιμος λόγος απαλλαγής των παρόχων πρόσβαση αφορά κάθε ευθύνη για συμπεριφορά που υπάγεται σε οποιαδήποτε απαγορευτική διάταξη νόμου, ανεξαρτήτως αν αυτή υπάγεται στο ποινικό ή αστικό δίκαιο. Η ιδιότυπη αυτή ασυλία των φορέων παροχής πρόσβασης δεν είναι απόλυτη, καθώς ρητά προβλέπεται ότι είναι δυνατή η επιβολή σε αυτούς,

με δικαστική απόφαση ή διοικητική πράξη, της παύσης ή της πρόληψης τυχόν παραβάσεων σε σχέση με τη διαδικτυακώς διακινούμενη πληροφορία, Τέτοια παύση δια της δικαστικής ή διοικητικής οδού ορισμένων παραβάσεων αποτελεί σε σχέση με τους παρόχους πρόσβασης η απομάκρυνση παράνομων πληροφοριών τις οποίες φιλοξενούν στα δίκτυά τους ή η απενεργοποίηση της πρόσβασης σε αυτές, εφόσον φιλοξενούνται σε άλλα δίκτυα. Ενώ όμως η δικαστική ή διοικητική επιβολή υποχρέωσης για παύση παραβάσεων που τελούνται στο διαδίκτυο με τις δικές τους ενέργειες είναι απόλυτα σαφής στο νόμο, αντιθέτως δυσερμήνευτη παραμένει η έννοια της πρόληψης και στο τι μπορεί να συνίσταται αυτή στην πράξη. Η έννοια της πρόληψης παραπέμπει εννοιολογικά στην εφαρμογή τεχνολογικών μέτρων σχετικά με την αποτροπή παράνομων δραστηριοτήτων όπως λχ τεχνολογιών φιλτραρίσματος της διαμετακομιζόμενης πληροφορίας για την αποτροπή παρανόμων πράξεων. Εντούτοις η ρύθμιση του άρθρου 14 αποκλείει τη με εθνικό νόμο ή δικαστική απόφαση ή διοικητική πράξη επιβολή υποχρέωσης προς τους παρόχους πρόσβασης για τη γενικευμένη εφαρμογή τέτοιων τεχνολογιών. Μία τέτοια άλλωστε υποχρέωση θα ήταν ασύμβατη με βασικά ανθρώπινα δικαιώματα, όπως η ελευθερία έκφρασης αλλά και το δικαίωμα πρόσβασης στην κοινωνία της πληροφορίας, τα οποία θεμελιώνονται στην ΕΣΔΑ. Έτσι γίνεται δεκτό ότι υποχρεώσεις προληπτικού μεταξύ άλλων ελέγχου για τους παρόχους πρόσβασης είναι δυνατές μόνο εάν αυτές αφορούν σε συγκεκριμένες περιπτώσεις και όχι εάν εισάγουν γενικευμένο φιλτράρισμα πληροφοριών. (βλ προσκ 3581/2016, 7715/2018 9302/2019 αποφάσεις του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών,).

2. Στην προκειμένη περίπτωση, ο αιτών, ισχυρίζεται ότι στις 18.03.2019 στον ιστότοπο διαμοιρασμού βίντεο you tube, ιδιοκτησίας της καθ ης, δημοσιεύθηκαν δύο βίντεο, διαθέσιμα στους αναφερόμενους στην αίτηση συνδέσμους, τα οποία αποτυπώνουν απόσπασμα ιδιωτικής συνομιλίας με ταυτόχρονη καταγραφή του προσώπου του, που διεξήχθη μεταξύ αυτού και του δημοσιογράφου Δημητρίου Αλικάκου, μη διαδίκου στην παρούσα δίκη, στα πλαίσια της επίσκεψης του τελευταίου στους Αγίους Τόπους με σκοπό την πραγματοποίηση έρευνας για τη συγγραφή βιβλίου, με αντικείμενο, μεταξύ άλλων, το ζήτημα της Αφής του Αγίου Φωτός. Ότι τα βίντεο αυτά αφ' ενός μεν προσβάλλουν την τιμή και την υπόληψή του, για το λόγο ότι τον παρουσιάζουν ως άνθρωπο μη σοβαρό, γεγονός που ενισχύεται και από το γεγονός ότι κατά το χρόνο εκείνο έπασχε από οδοντιατρικό πρόβλημα, αφ' ετέρου δε δημοσιοποιήθηκαν χωρίς

Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων

ουδέποτε να έχει δώσει τη συναίνεσή του κατά παράβαση των . Ότι οι αναρτήσεις στον ιστότοπο του tube καθιστούν την προσβολή διαρκή και τα αποτελέσματά της παγκόσμια. Με βάση το ιστορικό αυτό επικαλούμενος επείγουσα περίπτωση και κατεπείγοντα κίνδυνο ζητεί α) να διαταχθεί η καθ' ης εντός 24 ωρών από την κοινοποίηση της παρούσας να παύσει προσωρινά την προβολή, αναπαραγωγή και τον διαμοιρασμό των επίδικων βίντεο στους αναφερόμενους στην αίτηση συνδέσμους και β) να διαταχθεί η απαγόρευση εξακολούθησης της παράνομης προσβολής με την εκ νέου ανάρτηση, αναπαραγωγή και διαμοιρασμό των επίδικων δημοσιεύσεων και δημοσιεύσεων πανομοιότυπου περιεχομένου στο μέλλον στον ιστότοπο της. Τέλος, ζητεί να καταδικασθεί η καθ' ης σε χρηματική ποινή ύψους 50000 ευρώ για κάθε παράβαση των διατάξεων της παρούσας, καθώς και να καταδικασθεί η τελευταία στα δικαστικά του έξοδα.

3. Με το ως άνω περιεχόμενο και αιτήματα, η κρινόμενη αίτηση παραδεικτώσ φέρεται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου το οποίο έχει δικαιοδοσία (άρθρα 1 παρ. 1 εδ. α, 7 περ. 2 και 3, 26 παρ. 1 εδ. α Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 12^{ης} Δεκεμβρίου 2012 για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις) για να δικασθεί κατά την ειδική διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 682 επ., 731 ΚΠολΔ) και είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 57, 914, 361, 370^Α ΠΚ, 1, 2, 11, 12, 13, 14 Π.Δ 131/2003, 947, 176 ΚΠολΔ, πλην του αιτήματος να διαταχθεί η απαγόρευση εξακολούθησης της παράνομης προσβολής με την εκ νέου ανάρτηση, αναπαραγωγή και διαμοιρασμό των επίδικων δημοσιεύσεων και δημοσιεύσεων πανομοιότυπου περιεχομένου στο μέλλον στον ιστότοπο της, το οποίο πρέπει να απορριφθεί καθ' όσον σύμφωνα με όσα αναλυτικά προεκτέθηκαν τούτο θα συνεπαγόταν υποχρέωση εκ μέρους της καθ' ης εφαρμογής τεχνολογικών μέτρων, λχ τεχνολογιών φιλτραρίσματος, γεγονός όμως που σύμφωνα και με τη ρύθμιση του άρθρου 14 αποκλείεται, λόγω ασυμβατότητας με βασικά ανθρώπινα δικαιώματα, όπως η ελευθερία έκφρασης αλλά και το δικαίωμα πρόσβασης στην κοινωνία της πληροφορίας, τα οποία θεμελιώνονται στην ΕΣΔΑ. Ας σημειωθεί ότι το ανωτέρω αίτημα ως διατυπώνεται δεν αναφέρεται σε συγκεκριμένη περίπτωση και άρα θα απαιτούνταν σε περίπτωση που γινόταν δεκτό γενικευμένο φιλτράρισμα πληροφοριών. Πρέπει συνεπώς η αίτηση καθ' ο μέρος κρίθηκε νόμιμη να εξετασθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

4. Από την ένορκη κατάθεση του μάρτυρα του αιτούντος που εξετάσθηκε στο ακροατήριο, καθώς και τα έγγραφα που οι διάδικοι προσκομίζουν, πιθανολογούνται τα ακόλουθα: Ο αιτών είναι πτυχιούχος της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών και κάτοχος μεταπτυχιακών σπουδών της ίδιας Σχολής στην Παλαιά Διαθήκη. Από το έτος 2013 έχει την ιδιότητα του Γέροντος Σκευοφύλακος του Παναγίου Τάφου. Επίσης, τυγχάνει Αρχιεπίσκοπος Ιεραπόλεως, Πρόεδρος της Πατριαρχικής Σχολής Ιεροσολύμων και μέλος του Εικλησιαστικού Πρωτοδικείου Ιεροσολύμων. Τον Ιούλιο του έτους 2018 ο Δημήτριος Αλικάκος, δημοσιογράφος, επισκέφθηκε την έδρα του Πατριαρχείου στην Ιερουσαλήμ προς το σκοπό πραγματοποίησης έρευνας για ζητήματα που άπτονται της ιστορίας του Πατριαρχείου και της καθημερινότητας και αποστολής της Αγιοταφικής Αδερφότητας. Στόχος της έρευνας ήταν η συγγραφή βιβλίου για τα ανωτέρω ζητήματα, για δε το λόγο αυτό έλαβαν χώρα διαδοχικές επισκέψεις του και συνομιλίες με τον αιτούντα τόσο υπό την ιδιότητά του ως πιστού όσο και ως δημοσιογράφου. Μία τουλάχιστον από τις συνομιλίες του μαγνητοσκοπήθηκε από τον Δημήτριο Αλικάκο και εν συνεχεία αναρτήθηκε στον ιστοχώρο διαμοιρασμού βίντεο you tube ιδιοκτησίας της καθ'ης. Συγκεκριμένα, όπως εκτίθεται και στην αίτηση, πιθανολογείται ότι στις 18.03.2019 αναρτήθηκαν δύο διαφορετικά βίντεο διαθέσιμα στους συνδέσμους <https://www.youtube.com/watch?v=Svd-5JZFNYI> και <https://www.youtube.com/watch?v=8FDpyvWO9oE>. Σε αυτό εμφανίζεται το πρόσωπο του αιτούντος να κοιτά προς την κάμερα και να έχει έναν διάλογο με τον δημοσιογράφο ο οποίος έχει ως εξής: Αιτών: Περνάμε μπροστά από το παρεκκλήσι των Αρμενίων, των Μυροφόρων και στέκομαι μπροστά στην είσοδο του Παναγίου Τάφου και περιμένει εκείνη την ώρα ο δραγουμάνος να βγάλει το κερί που έχουν σφραγίσει το κουβούκλιο. Δ.Α. 'Πόση ώρα μένετε μέσα; Αιτών: Αφήνω την κανδήλα το πολύ ένα λεπτό. Δ.Α. Ένα λεπτό περίπου. Και; Αφήνετε την κανδήλα και τι κάνετε; Αιτών: (χαμογελώντας) Να το πούμε στην κάμερα; Δ.Α. Να το πούμε γιατί να μην το πούμε; Αιτών Δεν ξέρω αν είναι σωστό τώρα. Η μαρτυρία. Δ.Α. Είναι ιστορική μαρτυρία. Είναι ιστορική μαρτυρία. Και είναι η αλήθεια. Δεν είναι ιστορική μόνο. Είναι η αλήθεια. Μετά δε από το διάλογο αυτό ακολουθεί η αναφορά στο βιβλίο του δημοσιογράφου και στα σε αυτό αναφερόμενα. Ακολούθως, αναπαρήχθη το βίντεο και σε άλλους συνδέσμους από άλλους χρήστες. Ας σημειωθεί ότι για το βιβλίο που συνέγραψε ο τελευταίος, έχει ασκήσει σε βάρος του ο αιτών τη με Γ.Α.Κ. 59348/2020 αγωγή του ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, επί της οποίας δεν έχει εκδοθεί

Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων

ακόμη απόφαση. Το ανωτέρω ωστόσο βίντεο, στο οποίο αποτυπώνεται το πρόσωπο του αιτούντος και λαμβάνει χώρα ο ανωτέρω διάλογος, ο οποίος ας σημειωθεί ότι δεν εκτίθεται στην αίτησή, γεγονός από το οποίο συνάγεται ευχερώς ότι, στα πλαίσια της δίκης αυτής, ο ισχυρισμός του αιτούντος περί προσβολής της προσωπικότητάς του αφορά στην αποκάλυψη του προσώπου του και στο γεγονός ότι λόγω και του οδοντιατρικού προβλήματος που αντιμετώπιζε, παρουσιάζεται ως μη σοβαρός άνθρωπος, ως ισχυρίζεται, δεν πιθανολογείται ότι προσβάλλει την προσωπικότητά του αιτούντος. Ειδικότερα, ουδόλως πιθανολογείται ότι η λήψη του εν λόγω βίντεο έχει λάβει χώρα κατά τέτοιο τρόπο ώστε να παρουσιάζει τον αιτούντα ως άνθρωπο που δεν λαμβάνει υπόψιν του με την πρέπουσα σοβαρότητα το λειτούργημά του. Ούτε, επίσης, πιθανολογείται ότι ο τελευταίος παρουσιάζεται λόγω του οδοντιατρικού του προβλήματος ως άνθρωπος μη σοβαρός. Κατά μείζονα λόγο, όμως, ουδόλως, πιθανολογείται, ότι ο εν λόγω δημοσιογράφος μαγνητοσκοπούσε τον αιτούντα χωρίς τη συγκατάθεσή του. Αντιθέτως, από την απεύθυνση του τελευταίου προς την κάμερα και την ερώτησή του προς το δημοσιογράφο « να το πούμε στην κάμερα;» προκύπτει ότι ο τελευταίος γνώριζε ότι τον μαγνητοσκοπούσε, αντίθετα από όσα διατείνεται στην αίτησή του. Με βάση τα ανωτέρω δεν συντρέχει κατά την κρίση του Δικαστηρίου νόμιμος λόγος λήψης του ασφαλιστικού μέτρου της προσωρινής ρύθμισης κατάστασης σε βάρος της καθ' ης, υπό την προμνησθείσα ιδιότητά της, καθ' όσον δεν πιθανολογείται εν προκειμένω προσβολή της προσωπικότητάς του αιτούντος, κατά μείζονα δε λόγο, δεν πιθανολογείται ο παράνομος χαρακτήρα αυτής δια της άνευ συναινέσεώς του μαγνητοσκοπήσης. Πρέπει, επομένως, η υπό κρίση αίτηση να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμη. Τα δικαστικά έξοδα της καθ' ης πρέπει να επιδικασθούν σε βάρος του αιτούντος λόγω της ήττας τους (176 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

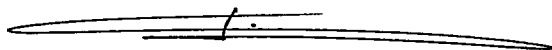
Δικάζει αντιμωλία των διαδίκων.

Απορρίπτει την αίτηση.

Καταδικάζει τον αιτούντα στα δικαστικά έξοδα της καθ' ης τα οποία ορίζει στο ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, στο ακροατήριό του και σε έκτακτη δημόσια αυτού συνεδρίαση την 27^η Μαΐου 2022, χωρίς να παρευρίσκονται οι διάδικοι ή οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΖΑΦΕΙΡΕΝΙΑ